

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 63. Landgravius coram Cæsare veniam exorans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1547. perlegit, illis tamen sese submittere cogebatur, ea lege, ne ad duriora adstringeretur. Cum ergo Imperator rem ad sententiam cessisse cerneret, Wittembergam Mauritio Duci cessit, ipse vero quantocius promotis castris in Hassiam contendit, hanc Regionem infestis armis invasurus, si Landgravius datam fidem violare moliretur: verum hic ipse Cæsari obviam procedens die decima octava Junii Hallam pervenit comitantibus eum Electore Brandenburgico, necnon Mauritio Saxoniae Duce. Vix hora effluxerat, cum pariter Henricus Brunsvicensis Dux, ejusque filius Carolus Victor ibidem adventarent: altera vero die Christophorus Carlebitzius, qui Cæsari ab Imperii secretis erat, Landgravium accedens, pacis conditiones ipsius chirographo firmandas obtulit, cum autem ille id exequi renueret, caussatus, additum fuisse, quod Cæsaris esset singulos hujus pacti articulos interpretari, quæ tamen conditio in literis ei per Ephelum allatis non fuisset perscripta.

§. LXIII.

Landgravius coram Cæsare veniam exorans.

Thu. hist. l. c.
Steid. p. 673. Cum autem Atrebatensis Episcopus Cæsaris Minister ad Landgravium que-

querelas responderet, quod hæc con-^{Sæcul. XVI.}
 ditio nonnisi scribæ negligentia, ac ob-^{A.C. 1547.}
 livione in exemplari ad eum transmis-
 so fuisset omiffa, hinc Landgravius mox
 acquievit: renuit nihilominus Tridenti-
 ni Concilii Decretis sese submittere, ista-
 que verba apponi voluit, quod ipse ge-
 neralis, ac liberi Concilii, in quo non
 minus Caput, quam reliqua membra
 emendarentur, sanctionibus parere vel-
 let, eo prorsus modo, quo Brandebur-
 gicus Elector, ac Mauritius Dux se ei-
 dem subjecturi essent. Porro id ex hoc
 sine addidit, quod hi se ab Augustana
 Confessione nunquam discessuros pro-
 misissent. Hac igitur ratione tandem
 pacta fuere firmata, moxque Principes
 circa horam quintam post meridiem
 Landgravium adduxerunt ad Cæsarem,
 qui tum in suo throno confidens cum suo
 Cancellario versabatur. Ubi cum Land-
 gravius coram Cæsare in genua provol-
 veretur, per Cancellarium supplex præ-
 legebatur libellus, quo is crimina in
 Cæsaream Majestatem commissa depre-
 cabatur, simulque efflictim rogabat,
 ut illum in suam fidem, ac præsidium
 recipere velit, facta pollicitatione, quod
 deinceps omnem Cæsari fidem, obse-
 quium, & obedientiam præstare para-
 tus sit. Ad hæc Cæsar per Georgium
 Heldum hæc in responsis dari præce-

B b 3

pit:

Sæcul. XVI. *Etsi Langravius gravissimam pœnam sit meritus, prout & publice constat, & ipse fatetur, ego tamen & pro mea liberalitate, & quoniam Principes aliquot intercesserunt, non recusato, quin & a proscriptione is liberetur, & neque supplicio, quod est commertus, neque carcere perpetuo, neque bonis etiam muldetur amplius, quam in formula pacis definitum est: insuper ipsius etiam nobilitati, atque populo ignosco, modo pacta servant, & suum hoc tantum beneficium deinceps agnoscant.*

Hujus perdemissæ subjectionis Spectatores erant Maximilianus Archidux Ferdinandi Regis Filius, Philibertus Sabaudix, & Albæ Duces, supremus Prussix Magister, necnon Atrebatensis, Numburgicus, & Hildesheimensis Episcopi præter Henricum, Carolum Victorem, & Philippum Brunvicensium Duces. Aderat quoque summi Pontificis Nuntius, necnon Bohemix, ac Danix Regum Legati præter Clivensis Ducis, ac maritimarum aliquot civitatum Oratores, aliosque ex Nobilitate quamplurimos.

§. LXIV.

Landgravius præter expeditionem custodiæ datus.

Landgravius, cum de sincero Cæsaris animo